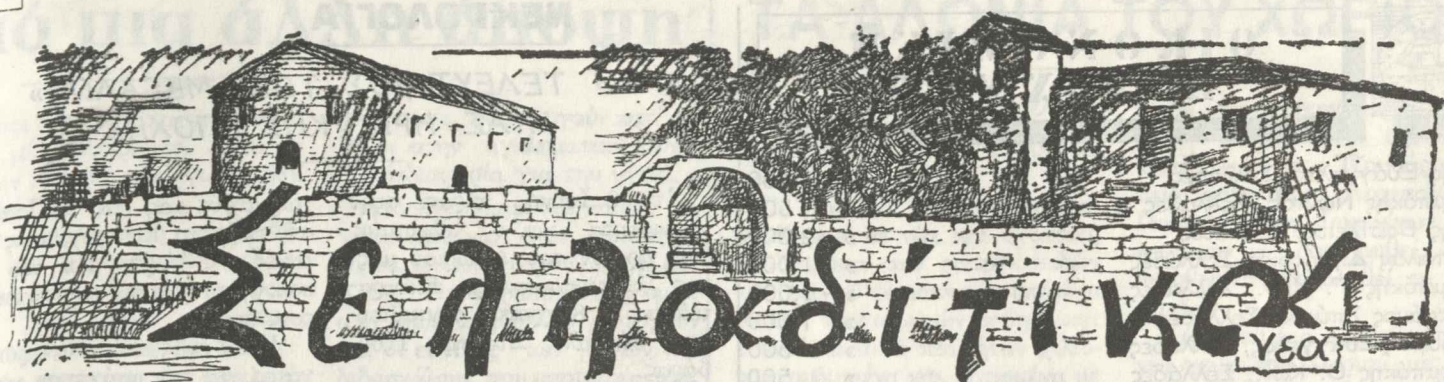

Κάνε άλμα
πιο γρήγορο
απο τη φθορά
Οδ. Ελύτης

ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑ ΣΕΛΛΑΔΙΤΩΝ ΑΡΤΑΣ - ΚΛΕΙΣΘΕΝΟΥΣ 15 - ΑΘΗΝΑ 105 52 ΕΤΟΣ 7ον - Αρ.θμός Φύλλου 40 - ΜΑΪΟΣ - ΙΟΥΝΙΟΣ 1989

Τα αλώνια του χωριού μας

ΧΩΡΙΣ ΠΡΟΚΛΗΣΕΙΣ

Όπως πάντα οι Σελλαδίτες, έτσι και σ' αυτές τις εκλογές πιο πολύ, φάνηκαν ψύχραιμοι, χωρίς προκλήσεις, χωρίς αντιδικίες, χωρίς φτηνές εξαλαφύνες.

Και για να μη θεωρεί ότι κομπάζουμε, φάνηκαν όπως οι πολλοί Έλληνες σ' όλη την Ελλάδα σ' αυτές τις εκλογές.

ΔΗΜΟΤΕΣ ΚΑΙ ΚΑΤΟΙΚΟΙ

Κάνοντας μια σύγκριση του πληθυσμού (των κατοίκων) του χωριού μας που ήταν 683, όπως έδειξε η απογραφή το 1981, όπως φαίνεται στο «Λεξικό των Δήμων, Κοινοτήτων και Οικισμών της Ελλάδας» της Εθνικής Στατιστικής Υπηρεσίας της Ελλάδας και των 1.150 γραμμένων δημοτών στα δημοτολόγια της κοινότητάς κατά τις εκλογές στις 18.6.89 βλέπουμε ότι υπάρχει μία απόκλιση 467 δημοτών και κατοίκων, ποσοστό 40%.

Το ίδιο παρατηρούμε για ολόκληρο το νομό Άρτας.

Οι κάτοικοι, κατά την απογραφή του 1981 ήταν 80.044, ενώ οι γραμμένοι δημότες στα δημοτολόγια στις 18.6.89 ήταν 121.099. Περισσότεροι οι δημότες από τους κατοίκους, κατά 41.055, ποσοστό 34%.

Γνωστό βέβαια το παραλλακτικό αυτό πρόβλημα, πολύμορφο και επικίνδυνο πρόβλημα. Όμως, οι εκλογές το κάνουν πιο επικείμενο και οι αριθμοί ήχο κομπάνιας συναγερμού για όσο το δυνατόν, ίσο με ρή περιφερειακή ανάπτυξη.

ΠΥΡΚΑΓΙΕΣ

Πρόσχα! Κίνδυνος πυρκαγιών!

Εθνικό έγκλημα να κηρύσσεται κάθε καλοκαίρι εκατομμύρια δένδρα κάθε είδους κι άλλα περιουσιακά στοιχεία από πυρκαγιές.

Πολίτεια και πολίτες έχουμε καθήκον και υποχρέωση να παίρνουμε κάθε μέρα, κάθε ώρα, κάθε στιγμή, μέτρα προληπτικά, να προλάβουμε το κακό, να μας γίνει δίωγμα.

Είναι ζημιές που δεν αποζημιώνονται. Είναι ζημιές οικονομική, κοινωνική, εθνική, στην ίδια τη δική μας τη ζωή.

Είναι μια πλευρά του ακοιμώτιστου και απρόσωπου οικονομικού μας προβλήματος.

Ο κίνδυνος πυρκαγιάς σε κάθε στιγμή, ύπουλος, επίμονος, ζηλόφθονος, πταιφάγος, που βερμίζει η καταστροφή και τον ικανοποιεί ανικανοποίητη η σπάχτη.

Αυτά ήταν στις περιοχές Κερασιές, Αμπέλλια, Κορινθιά, Κοτσπιές, Βάβες, Καρατζάδια και φθάνανε μέχρι τα Μεγαλάνια.

Τ' αλώνι που ο καθένας φρόντιζε να τόχει κάτω σε ξεπέτα-

πλά, ήταν σπημένα τα Τσαρδάκια, κατασκευασμένα με ξύλα και φρέσες, που τα χρησιμοποιούσαν για πολλές δουλειές, ξεκούραση, ύπνο, τάβλια κλπ.

Από απόψεως νερού τ' αλώνια εξυπηρετούνταν από βασικά

καινούργιου στήριου (στήλιν), αν δεν άφαιχε ο παλιός, για τ' αλώνισμα. Στα μέσα του ίδιου μήνα άρχιζε ο θέρος των σιτηρών, σιτάρι, βρώμη, βρίζα και για μια περίοδο κόλιντρα (μπταχαιρικό προϊόν).

Όλα αυτά τα προϊόντα μεταφέρονταν στο αλώνι και τα κάνανε θυμωμένες πάντα στο δουλειοκατασκευασμένο του αλωνιού. Μάλιστα οι μεγάλοι νοικοκυραίοι φρόντιζαν οι θυμωμένες τους να είναι μεγάλες σε έκταση και ύψους, για να καμαρώνουν τη σοδειά τους.

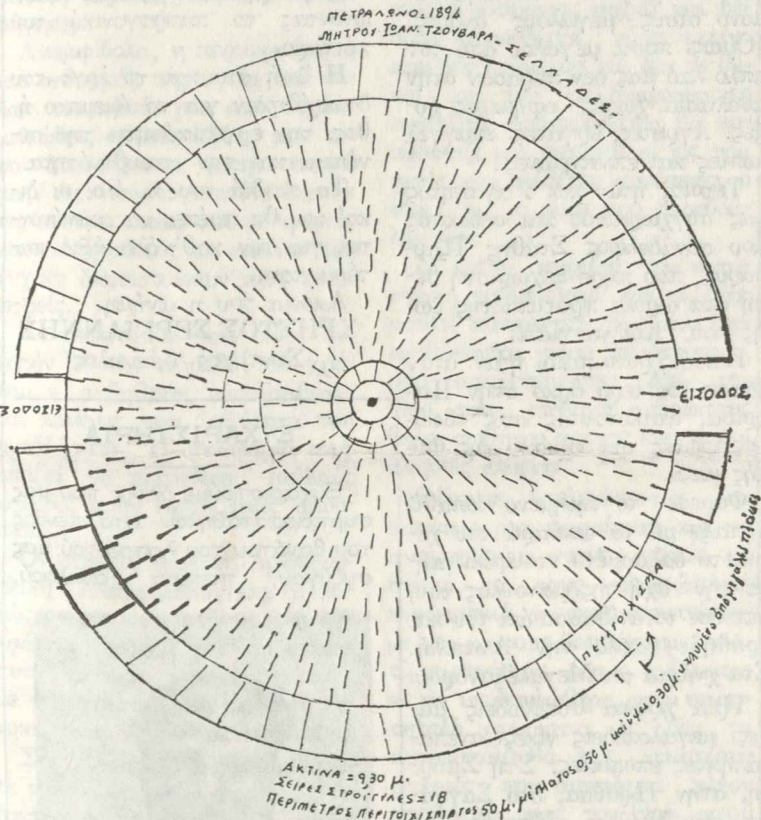
Εάν κανείς αγναντεύει από μακριά την εστία αυτή τις θυμωμένες σ' αλώνια, θα νόμιζε πως το ωραίο αυτό θέαμα ήταν Εργατικές κατοικίες, που μπροστά τους απλώνονταν μια μεγάλη καροκαμπελά και κάτω εδώ και εκεί κυμάτιζε κανένα δενδράκι, πλάτανος ή γκιρτσάκι.

Μπαίνοντας ο Αλωνάρης όλη η οικογένεια των γεωργών, μικροί και μεγάλοι, ήταν αναστατωμένη με τις δουλειές του αλωνιού. Τ' αλώνισμα στον τόπο μας γινόταν πάντα με αλόγα, ένα έως και τρία, ανάλογα με την έκταση του αλωνιού.

Η σκληρή αυτή δουλειά του αλωνιού συνεχίζονταν Αύγουστο και Τριτημή με τα καλαμπόκια και ο αποχαλάρωσμός του αλωνιού γινόταν πάντα με τις πρώτες βροχές του Αυγούστου (Οκτώβρη).

Ο μεγάλος αυτός αγώνας του αλωνιού από το 1940 σιγά-σιγά άρχισε να τελειώνει. Η καροκαμπελά αυτή του χωριού μας που ήταν γεμάτη και κάτω-

★ (Συνέχεια στη σελ. 3)

μα για να μην εμποδίζεται το μαϊστράκι (αέρας από δυτικά), απαραίτητο για το ανέμισμα των προϊόντων.

Κοντά σ' αλώνι και στο βόρειο μέρος είχαν το δενδράκι τους για ίσκιου που ήταν συνήθως Σκαμινιά, Ξυλιά, Κιουριά και σπάνια Πλάτανος. Κάτω από τα δενδράκια αυτά, ή δί-

πηγάδια, τα Σεργιαννέικα, Μίχου Παπαπάνου (Χοτάκη), Λία Καλαμπόκη, Καλαμπόκη, Νικόλα Κουτσουδής, Νικόλα Κουτσουδής και από τις φρεσές πηγές Λόκωβα και Σπηλιά.

Η κίνηση των αλωνιών άρχιζε από τις αρχές του Θεριστή με το καθαίρεμα και στη συνέχεια με την τοποθέτηση

Οι παλιές Απόκριες στο χωριό

Στις παλιές απόκριες, οι ρόλοι όλων λάβαιναν μέρος σαν γενίτσαροι, νύφες και μαϊσκάρες, δεν ήταν πάντα σπαθεροί.

Κάθε χρόνο γίνονταν εναλλαγές, ανάλογα με τις ανάγκες που παρουσιάζονταν και τα καινούργια πρόσωπα που λάβαιναν για πρώτη φορά μέρος.

Γι' αυτό θ' αναφερόνταν κατά ομάδες ποιοί συνήθως λάβαιναν μέρος στον κάθε ρόλο κι αυτό κανονιζόταν με την έρευνα που έκαναν σε μεγαλύτερη ηλικία στις παιδικές μου ζωές.

Πάντως, χωρίς καμιά κακή πρόθεση ή ιδιαίτερη συμπάθεια. Είναι τόσο μεγάλο το θέμα που οι λεπτομέρειες που θα

μπορούσαν να γίνουν μια μεγάλη πραγματεία. Όσοι από τους χωριανούς μας θυμούνται κι άλλα πρόσωπα, μπορούν να τα δημασιεύσουν στα επόμενα φύλλα της Εφημερίδας μας.

ΓΕΝΙΤΣΑΡΟΙ

1. Γιωργάκης Πελεκούδας
2. Στράτος Ράπτης
3. Χρήστος Νάνος
4. Δημητράκης Λοιμπρόπουλος
5. Αλέξης Σαπρίκης
6. Βαγγέλης Παπαπάνος
7. Νάκισσος Κουτρούμπας
8. Χαρίλαος Παπαπάνος
9. Στέργιος Λοιμπρόπουλος
10. Βαγγέλης Καρατσώλης
11. Παιτελής Παπαπάνος
12. Κων)νος Πελεκούδας

ΝΥΦΕΣ

1. Παιτελής Αθανασίου
2. Κολίος Τσιουπράς
3. Γιώργος Κουτρούμπας Ιωάν.
4. Γούλας Σαπρίκης Νικ.
5. Κων)νος Νάνος
6. Αθανάσιος Παπαθανασίου
7. Θύμιος Καλαμπόκης Φίλιπ.
8. Βασίλης Καλαμπόκης Στεφ.
9. Μιχάλης Παπαθανασίου Αθ.

ΜΑΣΚΑΡΑΔΕΣ

1. Γούλας Νάνος (διαφής αρχιμασκαράς)
2. Κώστας Γιώτης
3. Βασίλης Κλάρας
4. Θωμάς Λοιμπρόπουλος
5. Βασίλης Κουτρούμπας
6. Γιώργος Κουτρούμπας
7. Γιώργος Τζουβάρας

8. Δήμος Τζουβάρας
9. Κων)νος Νάνος Γούλα
10. Κώστας Σπεργίου (Νιάτς)
11. Βαγγέλης Τζουβάρας
12. Βαγγέλης Παπακώστας
13. Σωκράτης Καλαμπόκης
14. Κων)νος Χούτας

ΑΣΥΝΑΓΩΝΙΣΤΟΙ

1. Βίκτωρας Καλαμπόκης
2. Μιχάλης Παπαθανασίου

ΟΡΓΑΝΟΠΑΙΧΤΕΣ

1. Γιώργος Σπεργίου
2. Θόδωρος Σιαδίκας
3. Βαγγέλης Σπεργίου
4. Βασίλης Σπεργίου
5. Γιωνάκης Σπεργίου
6. Κώστας Σπεργίου
7. Λάμπρος Σπεργίου

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΕΡΓΙΑΝΝΗΣ

